

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/133/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812010442
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mészáros
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3812010442.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mészárosa a členov senátu JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci proti obžalovanému V. N., nar. XX.XX.XXXX v Z., pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 10. septembra 2012, sp. zn. 1T/138/2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. decembra 2012, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného V. N. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 10.9.2012, sp. zn. 1T/138/2012 bol obžalovaný V. N. uznaný vinným zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák. a zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák., ktorých sa mal dopustiť tak, že

dňa 15. februára 2012 v presne nezistenom čase pred 12.00 hodinou v I. L., v kuchyni domu na B. ulici číslo XXX/X niekoľkokrát udrel otvorenou dlaňou do tváre svoju manželku S. N., následne ju vzal do obývačky, kde ju bil v priestore medzi kreslom a oknom, pričom ju držal jednou rukou za vlasy a následne pod krkom a druhou rukou - otvorenou dlaňou a päšťou ju udieral do tváre, hlavu jej udieral do skrine, vulgárne jej nadával a kopal ju do dŕh a pri bitke jej povedal, že Keď mohla vagínu otrčiť inému, môže aj jemu a že jej do vagíny strčí ruku, roztrhol jej tepláky, následne ju stiahol na gauč, strhol z nej aj nohavičky, posadil ju na gauč, obnažil si spodnú časť tela, chytil jej hlavú, pritláčal ju k pohlavnému údu a žiadal os nej orálny styk, po čom mu poškodená povedala, že má opuchnutý nos a nemôže dýchať, pričom aj napriek tomu jej na chvíľu natlačil pohlavný úd do úst, následne ju násillím otočil jej chrbtom k nemu a zozadu vykonal s ňou pohlavný styk a tiež vsunul pohlavný úd do konečníka, pričom počas bitky a styku ho poškodená opakovane žiadala, aby ju nechal a aby prestal, ďalej chcel, aby pokračovali v orálnom styku, aby ho poškodená bozkávala na pohlavný úd a strčil jej ruku do vagíny, čo bolo bolestivé, pričom týmto konaním spôsobil poškodenej S. N. mnohopočetné pomliaždeniny tváre s podkožným výronom krvi, prasklinu nosa bez posunutia fragmentov kosti, pomliaždenie ľavého predlaktia so zápästím a s odreninami kože, pomliaždenie oblasti krížov, pomliaždenie oblasti pravého bedrového kíbu v mieste veľkého hrboľa stehnovej kosti, pomliaždenie ľavého kolena, dve trhliny pri vstupe do pošvy s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života v trvaní cca desať dní.

Za to bol odsúdený podľa § 199 ods. 2 Tr.zák., § 41 ods. 1 Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák., § 36 písm. j) Tr.zák., § 37 písm. h) Tr.zák. k úhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku ihneď po vyhlásení podal odvolanie obžalovaný V. N.. V písomných dôvodoch odvolania podaných prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ing. Michala Mladého sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku v celom rozsahu s tým, aby bol v mysle § 285 písm. a) Tr.por. oslobodený spod

obžaloby prokurátora, nakoľko nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je stíhaný. Ďalej uviedol, že sa nestotožňuje s hodnotením dôkazov súdom prvého stupňa na podklade ktorých bol uznany vinným zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák. a zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák. Poukázal na svoje obhajobné prednesy tak, ako vypovedal na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa a má za to, že súd nesprávne zistil skutkový stav tak, ako to vyjadril vo svojom rozsudku zo dňa 10.9.2012. Zásadne výpovede poškodenej S. N. z prípravného konania ako aj hlavného pojednávania považuje za rozporuplné a nedôveryhodné, najmä z hľadiska popisu priebehu sexuálneho styku, poukazujúc na rozdiel opisu skutku zo dňa 15.2.2012 v jednotlivých výpovediach poškodenej tak, ako ich učinila dňa 15.2.2012, dňa 16.2.2012, ako aj pri konfrontácii v ten istý deň s obvineným, dňa 13.4.2012 a dňa 11.5.2012 s tým, že poškodená v jednotlivých výpovediach vždy zmenila opis skutku, resp. pridala v nich ďalšie údajné sexuálne praktiky obžalovaného voči nej. Taktiež namietal, že preukázaniu dôveryhodnosti výpovedi poškodenej o násilnom bolestivom zavádzaní ruky do jej pošvy, ako aj k opisu zranení poškodenej prostredníctvom obhajcu predložil súdu dôkaz - vyjadrenie lekára gynekológa MUDr. I. W., z ktorého vyjadrenia je zrejmé, že pri takejto sexuálnej praktike dochádza k porušeniu vaginálnych slizníc, edémom, laceráciám, či ruptúram pošvy a hematómom v parakolpiu, pričom tento typ poranení u poškodenej nebol zistený. Ďalej z tohto lekárskeho vyjadrenia vyplýva, že ani zranenia poškodenej na jej pohlavných orgánoch nepotvrzovali násilný pohlavný styk. Má za to, že poškodená v právoplatnom odsúdení obžalovaného vidí riešenie, ako sa obžalovaného zbaviť a zároveň vyriešiť vážnu krízu v ich manželskom spoložití. Z toho dôvodu má za to, že poškodená účelovo mení svoje výpovede. Ďalej poukazuje, že pokiaľ ide o ďalších svedkov, ktorí boli vypočutí na hlavnom pojednávaní a na ktorých výpovede poukazuje súd prvého stupňa, z týchto svedkov nebol nikto prítomný v čase spáchania skutku v rodinnom dome obžalovaného a poškodenej. Taktiež žiaden z listinných dôkazov nedokazuje násillie zo strany obžalovaného za účelom donútenia poškodenej k sexuálnemu styku a tiež, že odborné vyjadrenie MUDr. E. Z., lekárky gynekologicko-pôrodnického oddelenia NsP B., je nedostatočné z hľadiska detailnejšieho popisu poranení poškodenej s tým, že chýba kompletný gynekologický nález, ktorý jeho názor je potvrdený odborným vyjadrením MUDr. I. W.. Teda má za to, že vykonaným dokazovaním nebolo nijako vierohodne preukázané u neho násillie za účelom donútenia poškodenej k sexuálnemu styku. V zmysle zásady prezumpcie nevinu žiada, aby bol oslobodený spod obžaloby.

Obžalovaný V. N. v písomných dôvodoch uviedol, že nikdy svoju manželku fyzicky nenapadol až do 15.2.2012, kedy po psychickej stránke nezvládol jej neveru, svoje konanie oľutoval a ospravedlnil sa jej, čomu nasvedčujú aj výpovede jeho manželky. Je pravdou, ako vo svojich výpovediach uvádza, že manželku fyzicky napadol, ale nenútil ju k sexu a ani ju neznásilnil. Z týchto dôvodov žiadal, aby bol oslobodený spod obžaloby.

Zástupkyňa krajskej prokurátorky na verejnom zasadnutí navrhla, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 319 Tr.por. zamietol odvolanie obžalovaného, poukázala na tú skutočnosť, že má za to, že výpoveď svedkyne poškodenej S. N. je plne vierohodná a teda skutok sa stal tak, ako ho popísala. Z týchto dôvodov považuje rozsudok súdu prvého stupňa za zákonný ako vo výroku o vine, tak aj vo výroku o uloženom treste odňatia slobody.

Poškodená S. N. nemala žiadne námietky voči rozsudku okresného súdu.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí v súlade s odôvodnením odvolania navrhol, aby krajský súd po predchádzajúcom zrušení rozsudku súdu prvého stupňa v celom rozsahu vo vzťahu k výroku o vine a treste rozhodol sám tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. a) Tr.por. oslobodí spod obžaloby prokurátora, nakoľko nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je stíhaný. V prípade, že odvolací súd dospeje k záveru, že vina obžalovaného je preukázaná, navrhol pri ukladaní trestu odňatia slobody použiť ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody podľa § 39 Tr.zák. a to s poukazom na tú skutočnosť, že je otcom troch maloletých detí, nebol nikdy trestaný, v mieste bydliska má dobrú povesť a tiež vzhľadom na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 39 písm. j) Tr.zák. Mal za to, že pri použití ustanovenia § 39 Tr.zák. budú plne splnené zásady a podmienky pre ukladanie trestu v zmysle § 34 Tr.zák.

Obžalovaný uviedol, že sa priznal k tomu, že manželku zbil, čoho ľutuje, mali ho obviniť iba z toho, že ju bil a nie zo znásilnenia. Žiaden násilný sex nespôsobil, a preto bol ochotný prijať trest za to, že manželku zbil. V ostatnom sa pripojil k návrhu prednesenom jeho obhajcom

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal podľa § 317 ods. 1, ods. 2 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vo vzťahu k rozhodovaniu o vine a treste vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10, 12 Tr. por., preto dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné dôkazy v záujme zistenia skutkového stavu veci a so zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení okresného súdu. Krajský súd obdobne ako okresný súd poukazuje predovšetkým na výpovede poškodenej svedkyne S. N., o ktorých vierohodnosti nemá pochybnosti s tým, že poškodená S. N. pravdivo popisovala priebeh násillia, ktorého sa dopustil v inkriminovaný deň a čas voči jej osobe jej manžel obžalovaný V. N.. Pokiaľ ide o námietky obhajoby, že poškodená v jednotlivých svojich výpovediach, či už vo vyšetrovaní, alebo na hlavnom pojednávaní rozdielne popisovala priebeh skutku, krajský súd má za to, že poškodená sa vyjadrovala k udalosti vždy bez akýchkoľvek predchádzajúcich kapciózných alebo sugestívnych otázok zo strany vypočúvajúceho vyšetrovateľa, resp. prítomného obhajcu, teda vždy hodnoverným spôsobom popisovala to, čo prežila dňa 15.2.2012 pri fyzickom napadnutí jej osoby manželom a násilnom vynútení sexuálneho styku z jeho strany. Pokiaľ obžalovaný namieta rozdielnosť jej výpovedí najmä k spôsobu sexuálneho násillia, krajský súd má za to, že poškodená vo svojich jednotlivých výpovediach podrobne a bez rozdielu popísala priebeh skutku, t.j. či už fyzické alebo sexuálne násillie zo strany jej manžela obžalovaného, ktorého sa dopustil voči nej v inkriminovaný deň 15.2.2012. Taktiež pokiaľ ide o sexuálne praktiky zo strany obžalovaného k jeho manželke, krajský súd má za to, že poškodená dostatočným spôsobom tieto popísala a násillie, ktorého sa dopustil pri pohlavnom styku, ktorým spôsobil poranenia poškodenej, tieto plne korešponujú s nálezom MUDr. E. Z., ktorá vyšetrovala poškodenú S. N. dňa 16.2.2012. Z jej lekárskej správy je zrejmé, že u poškodenej pri gynekologickom vyšetrení boli zistené exkorácie, drobné trhliny v oblasti pošvového vchodu, ktoré poranenia súhlasia s vyjadrením poškodenej, teda že išlo o násilný pohlavný styk. Krajský súd k vyjadreniu MUDr. I. W. uvádza, že lekársku správu MUDr. Z. považuje za profesionálne hodnovernú, nakoľko MUDr. Z. prišla osobne do styku s poškodenou pri jej vyšetrení a v súhrne so všetkými dôkazmi, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, je možné vyvodit' totožný záver, že všetky poranenia, ktoré boli identifikované pri gynekologickom vyšetrení poškodenej, vznikli násilným pohlavným stykom zo strany jej manžela. Taktiež pokiaľ namieta obžalovaný časť výpovede poškodenej, že jej zavádzal ruku do pošvy, k tomuto krajský súd uvádza, že ani v tejto časti nemá pochybnosti o pravdivosti výpovede poškodenej S. N., ktorá opakovane túto skutočnosť popísala, či už vo svojej výpovedi zo dňa 15.2.2012, ako aj 16.2.2012, pričom z jej výpovede je možné vyvodit', že obžalovaný v tejto praktike nepokračoval po tom, ako poškodená zjajkla bolesťou. Taktiež z výpovede svedkyne S. N. ml., dcéry obžalovaného vyplýva, že keď 15.2.2012 asi o 14-tej hodine prišla domov, videla, že mama bola zbitá po tvári, bola prítomná aj jej starká G. N. (využila svoje právo nevypovedať), ktorá neskôr odišla domov, potom otec opäť hľadal mamu, nechcela ho za ňou pustiť, kričal na ňu, dal jej facku asi na pravé líce a potom odišiel za mamou do spálne, kde počula nejaký buchot, rozplakala sa a pretože nešla pevná linka telefónu, rýchlo utekala ku starkej. Svedok V. N. st. v podstate vo svojej výpovedi potvrdil, že to bol on, ktorý zavolał následne po incidente políciu. Zranenia, ktoré utrpela poškodená pri fyzickom napadnutí zo strany jej manžela - obžalovaným, plne korešponujú s lekárskeým nálezom pri jej ošetrení tak, ako je to zachytené na fotodokumentácii v trestnom spise na č.l. 171 a nasl. s tým, že tieto sú súhlasné s výpoveďou poškodenej.

Na základe týchto skutočností sa krajský súd plne stotožnil so skutkovým a právnym záverom okresného súdu, keď toto protispoločenské konanie obžalovaného trestnoprávne kvalifikoval ako zločin znásillenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák. a zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák., nakoľko bolo vykonanými dôkazmi preukázané, že obžalovaný proti vôli poškodenej násillím vykonal súlož, hoci ho opakovane žiadala, aby upustil od tohto konania a tiež proti jej vôli ju donútil k orálnemu styku tak, ako to ustálil okresný súd vo svojom rozsudku.

Pokiaľ ide o uložený úhrnný trest odňatia slobody obžalovanému podľa § 199 ods. 2 Tr.zák., § 41 ods. 1 Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák., § 36 písm. j) Tr.zák., § 37 písm. h) Tr.zák., v trvaní 7 rokov, tento trest krajský súd považuje za vyvážený a zákonný s tým, že tento bol uložený v súlade s ustanovením § 34 Tr. zák., kde sú obsiahnuté zásady ukladania trestov. Má za to, že súd prvého stupňa dôsledne skúmal možnosti nápravy obžalovaného a tiež aj z písomných dôvodov je zrejmé, že bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce - poľahčujúce okolnosti, osobu páchatelia z hľadiska možnosti jeho nápravy. Súčasne okresný súd správne pri ukladaní úhrnného trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných 10 rokoch pred spáchaním žalovaného trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Vo vzťahu k eventuálnemu návrhu obhajcu obžalovaného v prípade preukázania viny obžalovanému, aby bolo použité ustanovenie § 39 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, krajský súd dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na použitie tohto ustanovenia s poukazom na tú skutočnosť, že obžalovaný zásadne spáchanie trestného činu znásilnenia a sexuálneho násillia popieral, a teda neboli naplnené zákonom stanovené podmienky pre použitie tohto ustanovenia.

Krajský súd so zreteľom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci, a preto odvolanie obžalovaného V. N. podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.